

[Helge Adam Møller]

Jeg går ud fra, at ministeren – med det, som ministeren kalder en lovteknisk sammenskrivning og ajourføring – har haft til hensigt at udvide den kreds, der kan overskue reglerne, og dette sigte påskønner jeg; men vi i den konservative folketingsgruppe ikke overbevist om, at forsøget er lykkedes fuldt ud for ministeren. Til gengæld skal vi meget gerne medgive, at uanset hvordan man vender og drejer tingene, er det vanskeligt, og det er sammensat stof.

Og så til det helt konkrete: Umiddelbart er vi positive over for ministerens ønske om en forbedring af udligningen for kommuner med svagt beskatningsgrundlag, sådan som vi også har drøftet det i kølvandet på Landdistriktsudvalgets betænkning og på De Konservatives og Venstres beslutningsforslag om en bæredygtig vækst og udvikling i landsbyer og landdistrikter.

Med hensyn til forslagene i kølvandet på regeringens Byudvalg vil vi under udvalgsarbejdet gå mere kritisk til værks. Jeg tænker her på § 19-tilskuddet. Jeg tænker også på forslagets idé om at lovfæste den årlige pulje på 50 mio. kr., som siden er vokset til 60 mio. kr. Og jeg tænker på forøgelsen af puljen til vanskeligt stillede kommuner i hovedstadsområdet på grund af belastede boligområder. Og endelig tænker jeg på forbedringerne af udligningsordningerne vedrørende udlændinge.

Jeg skal heller ikke skjule, at vi er bekymrede over ministerens tilsyneladende fredsommelige formulering i lovforslagets bemærkninger:

»Der foreslås en tilpasning af vægtene for opgørelsen af kommunernes og amtskommunernes udgiftsbehov i forhold til den stedfundne udvikling og kommunernes og amtskommunernes udgifter.«

Her er bestemt ikke kun tale om tekniske ændringer, hvad ministeren da heller ikke påstår, men om politik, så det klodser.

Vi vil nøje børe i disse ting og for nu at sige det politisk: Vi vil i hvert fald gerne have afkræftet den formodning, vi har efter en første gennemgang af de medfølgende tabeller, nemlig en formodning om, at det er de veldrevne og godt planlæggende kommuner, der nu igen skal bøde store summer til de mindre veldrevne og dårligt planlæggende kommuner. Det er muligt, at mistanken er ubegrundet; men foreløbig har vi den.

Erik Larsen (V):

Fra Venstres side kan vi også tilslutte os den bemærkning, at dette er meget teknisk og meget indviklet stof, selv om der er gjort forsøg på at gøre det mere overskueligt.

Vi har også den indfaldsvinkel til dette her forslag, at der er tale om, at man som udgangspunkt har valgt at sige, at Københavns Kommune skal have nogle flere penge. Københavns Kommune får ifølge lovforslaget 300-400 mio. kr. mere, end man får i dag, og da det samlede beløb, der er i udligningsordningen, ikke forøges, er der her tale om, at der er andre kommuner, der skal afgive til Københavns Kommune.

Vi er af den opfattelse, at udligning altid skal bygge på nogle objektive vurderinger og objektive kriterier, og derfor er det for os uforståeligt, at man her laver en ordning, som giver den forskydning mellem kommunerne til fordel for Københavns Kommune. Vi finder egentlig i Venstre, at det var mere rimeligt, hvis regeringen føler, at Københavns Kommune skal have yderligere midler, at man så fremsatte en særlov, som gav Københavns Kommune et økonomisk løft. Vi mener ikke, at der er grundelse for at give sådan et løft. Vi mener tværtimod, at Københavns Kommune ved flere lejligheder har fået et løft og fået en hjælp, men vi har ikke rigtig set, at det har ført til, at man er gået ind i de strukturer, der er i Københavns Kommune, og at man har vist vilje til en bedre prioritering.

Må jeg også sige omkring udligning af udgifter til flygtninge, at her finder vi igen, at man fortsætter ad den vej, som blev lagt sidste år. Beløbene er ikke udtryk for de faktiske omkostninger, men for en rent politisk bestemt beslutning om, at man vil give et tilskud eller give nogle penge til kommuner med mange flygtninge og indvandrere, og at de skal tages fra de kommuner, som har forholdsvis færre. Det er at fravige de principper, der har været omkring objektive kriterier, og det kan vi ikke tilslutte os. Vi mener, at der her er tale om, at man giver kommunerne skiftevis pisk og gulerod – men for kommunernes egne penge.

Omkring regeringens Byudvalg føler vi også, at der mangler nogle oplysninger om, hvad man konkret tænker sig, og det vil vi gerne i udvalget stille spørgsmål til. Vi finder, at der her er tale om nogle ting og nogle tanker, som